

РЕШЕНИЕ

№ 169

гр. София, 12.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18 състав, в публично заседание на 15.12.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Златка Илиева

при участието на секретаря Илияна Янева, като разгледа дело номер **10235** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 46 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ) във връзка с чл. 104 връзка с чл. 145 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на И. Т., [дата на раждане] , [населено място], Л. С., гражданка на У., чрез адв. Е. Й., САК, със съдебен адрес: [населено място], [улица], офис 4, против Заповед рег. № УРИ 5392 ПАМ – 2386/12.10.2021 г., издадена от Началник на Отдел „Миграция“ – СДВР, с която на основание чл. 99, т. 2 от АПК и Докладна записка с рег. № УРИ 5392р-2911/12.10.2021 г. е изменена и допълнена Заповед рег. № УРИ 5392 ПАМ-237/22.04.2019 г. по описа на Отдел „Миграция“ за налагане на принудителна административна мярка „Връщане до страна по произход“ по отношение на И. Т., [дата на раждане] С оспорената заповед, Заповед рег. № УРИ 5392 ПАМ-237/22.04.2019 г. е изменена и допълнена по следния начин: „чужденката, придружава непълнолетната си дъщеря Т. А., [дата на раждане] , гражданство У.“.

В жалбата са изложени доводи, че така оспорената заповед е издадена в нарушение на процедурата по чл. 44, ал. 2 от ЗЧРБ. Счита се, че същата е издадена без да са налице уредените в закона фактически предпоставки за нейното издаване. Релевират се доводи, че заповедта е незаконосъобразна, необоснована и немотивирана, издадена в противоречие и в нарушение на материалноправните разпоредби на закона.

От съда се иска да отмени като незаконосъобразна оспорената заповед. В съдебно заседание, жалбоподателката редовно уведомена не се явява, представлява се от адв. Й., който поддържа депозираната жалба, моли съда да отмени оспорената заповед. Не претендира разноски.

Ответникът – Началник на Отдел „Миграция“ – СДВР, редовно уведомен не се явява и не изпраща представител. От процесуалния му представител са депозирани писмени бележки от 14.12.2021 г. От съда се иска да потвърди издадената заповед като правилна и законосъобразна, като отхвърли жалбата. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение, представя доказателства за компетентността на административния орган.

Софийска градска прокуратура – редовно уведомена не изпраща представител.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

От представената административна преписка по делото се установява следното:

Със Заповед рег. № УРИ 5392 ПАМ-237/22.04.2019 г., издадена от Началник на Отдел „Миграция“ на И. Т., [дата на раждане], [населено място], Л. С., гражданка на У. на основание чл. 44, ал. 1 и чл. 41, т. 2 от ЗЧРБ вр. Заповед рег. № 513з-9246/06.12.2018 г. на Директор на Столична дирекция на вътрешните работи, за това че чужденката не е напуснала страната до изтичане на разрешения и срок и вр. Докладна записка рег. № 5392р-235//22.04.2019 г. по описа на Отдел „Миграция“, СДВР, е наложена принудителна административна мярка /ПАМ/: „Връщане до страна на произход, страна на транзитно преминаване или трета страна“.

С последваща Заповед рег. № УРИ 5392 ПАМ-238/22.04.2019 г. на Началник на Отдел „Миграция“ -СДВР, на основание чл. 44, ал. 5 и чл. 44б от ЗЧРБ вр. писмо с рег. № УРИ 5392р-235/22.04.2019 г. е отложено изпълнението на Заповед рег. № УРИ 5392 ПАМ-237/22.04.2019 г. до отпадане пречките за изпълнението и до изпадане пречките за изпълнението и, като е определено И. Т. да се явява ежеседмично – всеки вторник в 10:00 часа в 09 РУ – СДВР. И двете заповеди не са оспорени по съдебен ред и са влезли в сила /л.9-10/.

С писмо рег. № 5364р-19681/07.10.2021 г., изготвено до Директор на СДВР, същият е уведомен, че по отношение на И. Т. със Заповед рег. № УРИ 5392 ПАМ-237/22.04.2019 г. е наложена ПАМ: „Връщане до страна на произход, страна на транзитно преминаване или трета страна“, като със Заповед рег. № УРИ 5392 ПАМ-238/22.04.2019 г. е отложено изпълнението на наложената ПАМ до отпадане пречките за изпълнение. От писмото се установява още, че по отношение на съпругът на чужденката - Т. О. със Заповед рег. № 5392 ПАМ-233/22.04.2019 г. е наложена ПАМ: „Връщане до страна на произход, страна на транзитно преминаване или трета

страна“ и със Заповед рег. № 5392 ПАМ-234/22.04.2019 г. нейното изпълнение е отложено до отпадане на пречките, като е наложена обезпечителна административна мярка „ежемесечно явяване в териториална структура на МВР по местопребиваване, всеки вторник“. Посочено е още, че И. Т. и Т. О. притежават украински международни паспорти с валидност 26.06.2025 г. и 01.07.2025 г. Украинската гражданка И. Т. е родител на непълнолетна украинска гражданка Т. А., [дата на раждане] в Република У., която заедно с родителите си - И. Т., О. Т. и сестра си О. Т. е пристигнала в Република България на 06.09.2017 г., с положена виза тип „С“ № BGR00414930, издадена от Генерално консулство на Република България в [населено място], Република У., положена върху украински международен паспорт № FA552235 на името на А. Т., находящ се при родителите. Посочено е, че Т. А. – непълнолетна украинска гражданка, не фигурира в заповедите, издадени по отношение на нейните родители като непълнолетно придружено лице. Поради тази причина е предложено заповедта на И. Т. или Т. О. да бъде изменена, като в същата се впише, като придружено непълнолетно лице тяхната дъщеря Т. А., [дата на раждане] в Република У., гражданка на Република У.. Семейство Т. пребивават на адрес: [населено място], обл. С., [улица], като отказват да се завърнат доброволно в страната си по произход и не съдействат на полицейските органи, като по този начин възпрепятстват изпълнението на наложените им ПАМ: „Връщане до страна на произход, страна на транзитно преминаване или трета страна“. Посочено е, че има сключено реадмисионно споразумение между Европейски съюз и Република У., поради което до ГДГП-МВР е изпратено писмо, регистрирано под № 5364р-18744 от 27.08.2021 г., с което чужденците са заявени за реадмисия за Република У.. Украинските международни паспорти на И. Т., О. Т. и О. Т. са предадени с Приемо-предавателен протокол с рег. № 5364р-18868 от 28.09.2021 г. на служител в Сектор „Рeadмисия“ към ГДГП-МВР по компетентност /л.11, л.13-14/.

С молба рег. № УРИ 5364 00-24287/11.10.2021 г., подадена от Т. О., съпруг на И. Т. и баща на Т. А. до Директор на Дирекция „Миграция“ при МВР, е поискано съдействие при доброволното им напускане от Република България, като в международните им паспорти, находящи се в Дирекция „Миграция“ да бъдат положени печати за доброволно напускане /л.12/.

Във връзка с депозираното писмо с рег. № 5364р-19681/07.10.2021 г. до Началник на Отдел „Миграция“ е изготвена Докладна записка с рег. № УРИ 5392р-2911 от 12.10.2021 г., с която е предложено на основание чл. 99, т. 2 от АПК, изменение и допълнение на Заповед рег. № УРИ 5392 ПАМ-237/22.04.2019 г., издадена от Началник на Отдел „Миграция“, поради това, че непълнолетната Т. А. не е вписана като придружено непълнолетно лице по технически причини /л.8/.

В тази връзка е издадена Заповед рег. № УРИ 5392 ПАМ – 2386/12.10.2021 г., от Началник на Отдел „Миграция“ – СДВР, с която на основание чл. 99, т. 2 от АПК, Заповед рег. № УРИ 5392 ПАМ-237/22.04.2019 г. е изменена и допълнена, като в съдържанието на същата е включено – „Чужденката придружава непълнолетната си дъщеря Т. А., [дата на раждане], гражданство У.“ /л.7/.

При така установеното от фактическа страна, съдът стигна до следните правни

изводи:

Жалбата е процесуално допустима. Жалбоподателят е адресат на акта, засегнат е неблагоприятно от обективизираното в същия властническо волеизявление, поради което има правен интерес от оспорването му. Жалбата е насочена срещу индивидуален административен акт, подлежащ на пряк съдебен контрол за законосъобразност, съгласно чл. 104 от АПК. Същата е депозирана в преклузивния 14-дневен срок. В случая Заповед рег. № УРИ 5392 ПАМ – 2386/12.10.2021 г., от Началник на Отдел „Миграция“ – СДВР се явява нов административен акт, в който се сочи, че е издаден след възобновяване на производството по издаване на Заповед рег. № УРИ 5392 ПАМ-237/22.04.2019 г., издадена от Началник на Отдел „Миграция“ – СДВР, поради което представлява индивидуален административен акт, подлежащ на съдебен контрол за законосъобразност по реда на АПК.

Заповедта е издадена от компетентен административен орган, в кръга на предоставените му правомощия, съгласно разпоредбата на чл. 44, ал. 1 от ЗЧРБ.

Актът е издаден в предписаната от закона форма и е мотивиран от фактическа и правна страна, вкл. с мотивите в Докладна записка с рег. № УРИ 5392р-2911 от 12.10.2021 г. и Писмо с рег. № 5364р-19681/07.10.2021 г.

Същият обаче, е незаконосъобразен, поради допуснати съществени процесуални нарушения.

Възобновяването на производствата по издаване на административни актове представлява по своята същност извънреден контролен способ, даващ възможност за преразглеждане на въпрос, вече решен с влязъл в сила административен акт. Следователно, възобновяването е способ да се постави отново за решаване въпрос, вече разрешен в хода на приключило производство с влязъл в сила и станал необжалваем административен акт. В този смисъл възобновяването е преодоляване на формалната законна сила на административните актове и своеобразно продължаване на административното производство, поставяне наново на материално-правните въпроси, които са били основен предмет на производството и са решени с издадения административен акт. Същото е възможно при наличието на влязъл в сила административен акт, същият да не е бил обжалван по съдебен ред и при наличие на някое от основанията на чл. 99 от АПК. Компетентните да възобновят производството по издаването на акта органи са непосредствено по-горестоящият орган или издателят на акта, ако актът не е подлежал на оспорване по административен ред. Предвид това, че производството по възобновяване е извънреден способ за контрол върху административните актове, имащ пряко въздействие върху техния стабилитет, възможността да го инициират е предоставена на ограничен кръг субекти. Това са административният орган, прокурорът и омбудсманът – при всички хипотези по чл.99 от АПК, и страните в административното производство – за основанията по чл. 99 от т. 2 до т. 7 от АПК.

В хода на настоящото производство не са ангажирани доказателства административното такова по издаване на влезлия в сила административен акт -

Заповед с рег. № УРИ 5392 ПАМ-237/22.04.2019 г. да е надлежно възобновено от някого от компетентните органи, посочени по-горе. Не са ангажирани и такива това да е сторено в преклузивния тримесечен срок от влизане в сила на акта, визиран в разпоредбата на чл. 102, ал. 1 от АПК, както и успешно провеждане на производството по реда на глава пета от АПК.

Ето защо, издадената заповед е процесуално незаконосъобразна, тъй като е издадена след приключване/ и преди надлежно възобновяване и провеждане/ на административното производство.

Отделно от това, дори и да се приеме, че е налице възобновена и успешно проведена административна процедура, съдът намира, че не са налице материалноправните предпоставки за издаване на оспорената заповед, тъй като не са налице открити нови обстоятелства или нови писмени доказателства от съществено значение за издаването на акта, които при решаването на въпроса от административния орган не са могли да бъдат известни. Тълкувайки текста на цитираната норма, води до извода, че под „нови обстоятелства от съществено значение“, следва да се разбират такива факти от действителността, имащи пряко значение на юридически или доказателствени факти. Тези факти следва да са нови, т.е да не са включени във фактическия материал при издаването на административния акт, но те не трябва да са новосъздадени, т.е да не са възникнали след издаване на административния акт. Обстоятелствата трябва да са и от съществено значение за произнасянето на органа и вземането им предвид да наложи различно разрешаване на въпроса.

В настоящия случай, обстоятелството, че И. Т. е придружавала непълнолетната си дъщеря не е ново обстоятелство или ново писмено доказателство. Напротив, видно от Докладна записка с № УРИ 5392р-2911/12.10.2021 г. изготвена от административния орган, непълнолетното лице Т. А. не е вписано в заповедта, поради технически причини, но не и поради това че към момента на издаване на Заповед с рег. № УРИ 5392 ПАМ-237/22.04.2019 г. това обстоятелство не е било известно на административния орган /л.8/. Този факт не може да бъде приет и като новооткрито доказателство, предвид изложеното в цитираната по-горе докладна- записка.

Ето защо и на това основание, оспореният административен акт се явява незаконосъобразен и като такъв подлежи на отмяна.

При този изход на делото жалбата като основателна следва да бъде уважена, а издадената заповед - отменена.

От страна на жалбоподателя не се претендират разноски, поради което, съдът не дължи произнасяне.

Така мотивиран и на основание чл. 46, ал. 1 и следващите от ЗЧРБ вр. чл. 172 и следващите от АПК, Административен съд-София град,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на И. Т., [дата на раждане] , [населено място], Л. С., гражданка на У., чрез адв. Е. Й., САК, със съдебен адрес: [населено място], [улица], офис 4, Заповед рег. № УРИ 5392 ПАМ – 2386/12.10.2021 г., издадена от Началник на Отдел „Миграция“ – СДВР, с която на основание чл. 99, т. 2 от АПК и Докладна записка с рег. № УРИ 5392р-2911/12.10.2021 г. е изменена и допълнена Заповед рег. № УРИ 5392 ПАМ-237/22.04.2019 г. по описа на Отдел „Миграция“ за налагане на принудителна административна мярка „Връщане до страна по произход“ по отношение на И. Т., [дата на раждане]

Решението може да бъде обжалвано пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщението до страните.

СЪДИЯ: